

RECENSION

María Onetto i *Pussel*

Pussel

Originaltitel Rompecabezas

Svensk titel Pussel

Regi Natalia Smirnoff

Producent Caroline Dhainaut, Gabriel Pastore, Luis A. Sartor, Natalia Smirnoff m fl

Manus Natalia Smirnoff

Foto Bárbara Álvarez

Musik Alejandro Franov

Roller María Onetto, Gabriel Goity, Arturo Goetz, Henny Trayles, Felipe Villanueva m fl.

Argentina, Frankrike 2009

Längd 1 tim 29 min

Censur barn tillåten

Distributör Folkets Bio AB

barnen har sina idéer, om vegetarisk kost till exempel, och en äkta man (Gabriel Goity) som efterhand tycks ana att något pågår (det blir väl många besök hos en svärmor, så småningom föregivet sjuk) men tilliten är ändå så stor att han inte vill tro det värsta. Alltså otrohet. Samtidigt växer långsamt en passion fram över pusselbitarna. Dramat skruvas åt.

Filmen berättas i ett smeksamt, följsamt bildspråk där familjedyllen får sitt, med hustruns tilltagande främlingskap och känslomässiga frustration. Dramatiken speglas i de små förändringarna i hennes ansiktsuttryck, en tilltagande stelhet och maskhållning. Inför den instundande tävlingen, när hon nervöst sitter uppe med pusslet hela natten tappar den trygge familjefadern humöret, men hans aggressioner går inte ut över henne utan över pusselbitarna, symbolen för hennes tilltagande främlingskap inför honom.

Hade Tjechov skrivit filmmanus kunde han ha skrivit det här. Berättelsen om människan som vanevarelse men som samtidigt försöker slita näten omkring sig utan att riktigt vilja, som finner en frizon men flyr tillbaka när det ändå gått för långt - en enda gång. I detta finns smärtan i att veta och känna: jag kan inte förstöra för mina närmaste. Hustrun offerar det hon eftersträvat och längtat efter, i en trohet mot familjen.

Har filmen ett budskap är det väl just detta: att inte låta passionen och egenintresset rusa iväg och bryta ned allt. Ett finstämt, vackert litet minidrama med vältajmat ensamblespel.

Gunder Andersson

De flesta äktenskap går väl in i ett tillstånd av vanans makt, av slentrian och viss uttråkning. Barnen börjar bli stora, alla har sitt, dagarna går, var det inte mer än så här?

Hustrun (María Onetto) i argentinskan Natalia Smirnoffs *Pussel* finner ett ovanligt sätt att förströ sina dagar: hon börjar lägga pussel. Till slut blir det en mani för henne, och när hon ser en lapp som talar om att en man behöver en partner för en instundande pusseltävling slår hon till och uppsöker honom i hemlighet.

Pussel är en finstämd skildring av ett familjeliv, där de halvvuxna